

REVITALIZACE ZÁMECKÉHO PARKU

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Na začátku roku 2024 bych Vám za sebe rád popřál jen to nejlepší, a hlavně hodně zdraví. A také radosti ze Zpravodaje a jeho obsahu. Dnes poprvé vám nabízíme rubriku Slavní rodáci. Z města Kosmonos pochází celá řada osobností, kteří o sobě dali vědět ve všech různých oborech lidské činnosti – v kultuře, sportu nebo třeba automobilovém průmyslu, což je případ mého prvního hosta, Vratislava Strašila. Společně jsme vyrůstali na sídlišti Pod koupalištěm a v dětských letech nás nikoho nenapadlo, kam povedou naše profesní kroky. Dnes si tedy můžete přečíst o muži, který to z Kosmonos dotáhl až na vrchol v případě automobilového průmyslu. Už mám v plánu oslovit další osobnosti, včetně třeba závodníka Ladislava Křečka. Ale – dnešní Slovo šéfredaktora píšu proto, abych Vás požádal o spolupráci. Určitě Vás napadnou tipy, koho oslovit. Pokud ano, můžete využít mail pavelpetr67@volny.cz

Tam také můžete napsat svá přání na hosty, které byste rádi viděli na vlastní oči na kosmonoském

zámku v pořadu Za zrcadlem. První, kdo vyslovil přání, byly zástupkyně Českého svazu žen. Přáli si pozvat Jakuba Kvášovského, alias Kalkulátora z televizní soutěže Na lovu. Podařilo se osmý lednový den. Potěšilo mě, jaký byl o povídání s ním zájem, neustále se přidávaly židle, a to mě jako organizátora moc potěšilo. Upřímně – do posledního místečka zaplněný sál jsem nečekal a bylo to takové pohlázení na duši. Skvělá byla i atmosféra umocněná hudebním vystoupením bratrů Vojtíka a Michala Sekerových v doprovodu jejich tatínka, doma i ve světě uznávaného klavíristy Miroslava Sekery.

To mě navedlo k tomu, abych i tady Vám nabídl možnost podílet se na tom, koho pozvat. Máte nějakou osobnost, kterou rádi v Kosmonosích uvidíte? Napište do mailu a uvidíme, jestli právě tu vámi zmíněnou osobnost do Zrcadlového sálu pozveme. Pochopitelně bude to odvislé také od finančních požadavků.

Těším se proto na spolupráci s Vámi i na Vaše tipy. Další akce na sebe určitě nenechají dlouho čekat. Věřím, že se brzy potkáme také s Kristýnou Zemanovou. Dvacetiletou cyklokrosařkou z Kosmonos, která sbírá jeden úspěch za druhým. Velká gratulace k vítězství v anketě O královnu české cyklistiky a také k prvenství na mistrovství republiky v Táboře. Sluší se smeknout před mladou závodnicí, která skvěle reprezentuje naše město na domácích tratích i v zahraničí. První únorový víkend jí pak čeká vrchol sezóny. Na jihu Čech bude obhajovat bronz z mistrovství světa. Společně jí tak můžeme držet palce. Ve Zpravodaji se určitě dozvíte, jak se jí na šampionátu dařilo.

Váš šéfredaktor

Také v letošním roce čekají město velké investice. Jedna z nich do vybudování hřiště s umělým povrchem v areálu SK Kosmonosy. O ní si přečtete uvnitř Zpravodaje. Druhá největší investice míří do opravy opěrné zdi v zámeckém parku.

Celá revitalizace parku by měla být hotova za dva roky, a to včetně veřejného osvětlení a nasvícení jednotlivých objektů. Aktuálně město vybírá zhotovitele pro projektovou dokumentaci.

„Předprojektovou studii už máme hotovou a se samotnými pracemi bychom chtěli začít letošní podzim. Půjde o tři etapy. V první

chceme v horní části instalovat hrací prvky, ve druhé přijde na řadu spodní část parku a třetí část bude probíhat nad středovou opěrnou zdí, včetně Sala Terreny i přístupu k ní. Celý záměr chceme zveřejnit také v Kosmonoském zpravodaji. V únorovém vydání chystáme zveřejnit další důležité informace týkající se právě zámeckého parku,“ upřesnil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „Letos už je opravdu ta fáze, kdy na tom fyzicky začneme pracovat. Cílem prvního volebního období byl biotop, tak cílem toho druhého je právě zámecký park.“

(pp), fotil Martin Veselý

KRÁLOVNOU CYKLISTIKY KRISTÝNA ZEMANOVÁ

Kosmonoská cyklokrosařka Kristýna Zemanová slaví v posledních dnech řadu úspěchů. Nejprve v Táboře obhájila titul republikové šampionky na trati, kde se pojede také mistrovství světa. Její výsledky v loňském roce

pak ocenili odborníci v anketě Královna cyklistiky. Právě Kristýna Zemanová se stala její vítězkou (na fotografii Michala Červeného). Za všechny Kosmonosáky velká gratulace.

Víc si můžete přečíst na straně 8

Uvnitř čtete

Rezidenční karty
a parkování ... 2

Přednáškový cyklus
Osvětové besedy ... 3

Kosmonoské osobnosti
– Vratislav Strašil ... 4

Portréty významných
Černínů ... 5

Rozhovor s Kalkulátorem
Kvášovským ... 6

Ze života spolku
Společně srdcem ... 7

Královna cyklistiky
Kristýna Zemanová... 8

PODĚKOVÁNÍ MILOSLAVĚ JELÍNKOVÉ

Neskutečných třicet let už pracuje na Městském úřadu Kosmonosy, a to na správním odboru, paní Miloslava Jelínková. „Chtěl bych jí jménem svým i za vedení města poděkovat za to všechno, co dělá. Je úžasná nejen lidsky, ale je zároveň nepostradatelnou součástí našeho pracovního kolektivu. Rád bych jí popřál hodně radosti a zdraví do dalších let – a to nejen v soukromém, ale i pracovním životě,“ vyzdvihl starosta PharmDr. Eduard Masarčík. K tomuto přání se připojuje také redakce Zpravodaje.

(pp)

DOKONČENÍ A KOLAUDACE LOKALITY POD ZÁMKEM

V závěru loňského roku došlo k přejímce i ke kolaudaci poslední 5. etapy rekonstrukce komunikací v lokalitě pod zámek. Završil se tak proces postupné etapovité rekonstrukce celého JZ kvadrantu Kosmonos, který byl zahájen v roce 2016 přípravou projektové dokumentace a od roku 2019 postupnou realizací.

Každá z etap zahrnovala nejen výstavbu nových vozovek, chodníků, parkovacích stání, veřejného osvětlení a nových sadovnických úprav, ale vždy tomu všemu předcházela i rekonstrukce podzemních inženýrských sítí – plynu, vodovodu, kanalizace a v prvních dvou etapách i elektrické rozvody NN. Souběžně s výstavbou chodníků došlo i k pokládce nové optické sítě.

Suma sumárum tak investice města pro všechny etapy činila celkem 85,36 mil. Kč, přičemž důležité je zmínit se, že odhad nákladů v roce

Celkem pět etap obsahovala rekonstrukce v lokalitě Pod zámek. V lednu právě tam fotil Martin Veselý.

2018 činil částku 93,38 mil. Kč! Což je pro město Kosmonosy myslím velmi dobrá vizitka! V součtu s ostatními správci podzemních sítí však celková investice do celé předmětné lokality překročila částku 170 mil. Kč.

Jen pro doplnění rozsahu této na poměry Kosmonos velkolepé akce uvádíme pár čísel: Nové komunikace – délka 3,320 km
Nové chodníky – délka 6,380 km
Nové LED lampy veřejného osvětle-

ni – 150 ks
Nově vysázené stromy – 114 ks
Nově vysázené keře – 3609 ks
Nové parkovací stání – 171 ks
Realizace 2019–2023
Dvě etapy realizovala společnost

COLAS CZ, dvě etapy společnost H-Intes s.r.o a jednu etapu společnost SaM Česká Lípa a.s.

Ing. Michal Šimon,
vedoucí správního odboru

AREÁL KOSMONOSKÉHO BIOTOPU

Areál kosmonoského biotopu je oblíbeným místem obyvatel Kosmonos také v zimních měsících. Fotil Martin Veselý.

V areálu biotopu bylo naplánováno dokončení třetí etapy revitalizace kosmonoské části Obory. „Bohužel nepřály nám klimatické podmínky. Etapu tak dokončíme v letošním roce. Zbývají dodělat cestičky a herní prvky,“ doplnil Ing. Michal Šimon. Navázal starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. „Letos budou v areálu biotopu Lesy České republiky

pokračovat v čištění náletových dřevin v té části, která jim patří. Do dvou let by vše měly upravit do takové podoby, aby plocha odpovídala po všech stránkách lesu zvláštního určení. To znamená, aby přírodní prvky charakteristické pro tento druh lesa, byly zachovány.“

V případě areálu biotopu má letos ještě město finanční prostředky

na zřízení sauny. Chceme v tomto případě zachovat prostor pro soukromí, a tak její kapacita bude maximálně osm až deset lidí,“ zdůraznil kosmonoský starosta.

Areál biotopu je jinak využíván i v zimních měsících, a to každodenně. Otevírací doba je do 18 hodin, kromě pondělí. Využívají ho také koupající se otužilci a spousta lidí k zimním procházkám. (pp)

PRÁCE NA STAKORSKÉM MOSTU A U ŠMAKU

V uplynulém roce skončily také kompletní práce na mostu ve směru na Horní Stakory. Dokončovaly se práce pod samotným mostem a v jeho bezprostředním okolí. Řešily se nedodělky a vady, které dodavatel v průběhu roku 2023 odstraňoval.

„Dokončila se rovněž křižovatka u Šmaku,“ říká vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. „To byla sdružená investice Středočeského kraje a města Kosmonosy. Kraj investoval do komunikací a my jsme byli investorem pro všechny sou-

visející objekty, to znamená chodníky, veřejné osvětlení a podzemní kontejnery na tříděný odpad, které jsou první v našem městě. Plynaři provedli rekonstrukci plynu v Bolešlavské ulici, což byla další investice města, kde jsme se spolupodíleli na novém povrchu celé Bolešlavské. Dále v této ulici plánujeme nové chodníky – ne ve smyslu pouhé opravy, ale i změny v režimu parkování odděleného od prostoru pro pěši. V současné době jsou chodníky v havarijním stavu.“

(pp)

Dokončení se v uplynulém roce dočkala křižovatka U Šmaku. Fotil Martin Veselý.

Most na Horní Stakory prošel v posledních letech kompletní rekonstrukcí. Fotil Martin Veselý.

CHODNÍKY A VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

V letošním roce počítáme s doděláním chodníků Pod Loretou, a to po kompletní rekonstrukci veřejného osvětlení. Městu se podařilo získat dotaci na první etapu obměny veřejného osvětlení na LED světla. Loni se podařilo vyměnit téměř 400 svítidel a dál se ve výměně bude pokračovat. Zájem je mít ve městě v co možná nejkratší době úsporné veřejné osvětlení. (pp)

REZIDENČNÍ KARTY A PARKOVÁNÍ

Vzhledem k celkové situaci, která je v regionu, hlavně s ohledem na mnohé černé ubytovny, dochází také v Kosmonosích ke komplikacím při parkování. Proto město přistoupilo k zavedení rezidenčního parkování. „K tomuto kroku jsme byli opravdu donuceni okolnostmi, i když víme, že ne u všech občanů se setká s pochopením. Rezidenční parkování v každém případě plní svůj účel a přináší to i větší bezpečnost ve městě. Vedení radnice za tímto krokem stojí, protože přináší výsledky a je to jeden z mála nástro-

ju, který tento problém pomáhá řešit k větší bezpečnosti a zklidnění dopravy ve městě,“ zdůraznil starosta PharmDr. Eduard Masarčík.

Podle jeho slov se bohužel objevily i případy falešných rezidenčních karet. Ty přitom mají ochranné prvky. „Chtěl bych proto upozornit, že tyto případy budeme trestat maximální možnou sazbou, to znamená pokutou deset tisíc korun. Při opakovaném přestupku to bude řešit Policie České republiky.“ Kosmonosy mají aktuálně dvě rezidenční zóny – modrou a zelenou. (pp)

OSVĚTOVÁ BESEDA KOSMONOSY ZVE NA PŘEDNÁŠKOVÝ CYKLUS 2024

Oblíbený pravidelný přednáškový cyklus pořádaný Osvětovou besedou v Kosmonosích bude v roce 2024 celý věnován „Roku české hudby“, vyhlášenému u příležitosti mimořádného výročí 200 let od narození Bedřicha Smetany. Cyklus nás provede nesmírně bohatým tématem dějin a vývoje hudební kultury v Českých zemích v celoevropském kontextu i regionu, umění, v němž náleží naše země ke světovým velmocem.

Prostor bude věnován předním klasikům naší hudební kultury (Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Bohuslav Martinů) stejně tak osobnostem starší české hudby (Adam Michna z Otradovic, Jan Dismas Zelenka) či významným mezníkům, kdy se České země staly nositeli nových trendů v celoevropském měřítku (Husitská píseň, Česká hudební emigrace v 18. stol.) Pořady, obohacenými řadou ukávek i přítomností hostů, tradičně provede historik, zpěvák a znalec hudby Jiří B. Sturz.

„V hudbě život Čechů jest“

My Češi náležíme spíše k menším národům, avšak je obecně známo, že z hlediska hudební kultury jsme objektivně řečeno světovou velmocí. Není to zdaleka jen zásluhou letošního hlavního jubilanta Bedřicha Smetany, či Antonína Dvořáka nebo Leo-

še Janáčka, ale jedná se zde o výsledek unikátního historicko-kulturního vývoje, jehož červenou nití lze stopovat daleko do středověku.

K deseti výletům do fantastického světa naší hudební kultury (včetně drobných exkurzů do hudby světové) Vás zve i letošní cyklus přednášek Osvětové besedy Kosmonosy, jehož protagonistou bude tradičně historik a člen Muzejního spolku Kosmonosy Jiří B. Sturz. Přednášky budou doplněny řadou hudebních ukávek, vystoupením Mladoboleslavského smyčcového kvarteta, na závěr pak proběhne komorní galakonzert z tvorby Bedřicha Smetany a letošních českých jubilatů.

Přednášky budou probíhat od úterý 20. února do pondělí 29. dubna v klubovně hasičské zbrojnice v Kosmonosích. V únoru každé úterý a od 11. března každé pondělí (vyjma velikonočního) vždy od 15.30 – 17.00 hodin. Jednotlivé vstupné 40,- Kč, předplatné na celý cyklus deseti přednášek 320,- Kč.

Přehled termínů a témat jednotlivých přednášek

1. úterý 20. února

Husitský chorál a zrod renesanční duchovní písně

Husitský akcent na zrovnoprávnění bohoslužby „pod obojí způsobu“ přinesl také potřebu překladu liturgie

do národního jazyka a zjednodušení chorálního zpěvu. Došlo tak ke vzniku specificky českého tvaru liturgické hudební praxe, tj. strofické duchovní písně, vynálezu, který se pak rozšířil do celé protestantské Evropy a stal se jedním z velkých podnětů evropské hudby.

2. úterý 27. února

Hudba rudolfinské Prahy a české renesance

Císařská Praha doby Rudolfa II. je známa jako jedna ze zásadních metropolí pozdně-nesanční (manýristické) kultury. Občas se pro slavná jména, jako H. von Aachen, J. Kepler, či G. Arcimboldo zapomíná, že česká císařská rezidence byla tehdy též centrem velice progresivní a evropsky rozkročené hudební kultury a že zde vrcholila renesanční praxe tzv. vokální polyfonie.

3. úterý 5. března

Po hudebních stopách z Paříže do Nizozemí a odtud do Itálie

Vlivem nejrůznějších politicko-hospodářských a kulturních vlivů se v Evropě objevilo v různých etapách renesance několik zcela svěbytných hudebních center. Od francouzské (pařížské) „ars novy“ se hudební progresse přestěhovala do vlámských oblastí, kde dosáhla mimořádné úrovně, kterou prezentují především dosud obdivovaná skladatelská jména jako

Josquin des Pres, či John Ockeghem. Ze stejných pohnutek se ovšem v průběhu druhé pol. 16. stol. progresivní centrum hudební Evropy přesunulo do Itálie, neseno jmény neméně slavnými, např. G. Palestriny, či Orlanda di Lassa.

4. pondělí 11. března

Kde se vzala „bastardí perla“ - o barokním zápase hudební Evropy

Jedním ze zásadních momentů nástupu nové evropské epochy – baroka, se stalo přijetí hudební harmonie jako nového způsobu komponování hudby, vznik koncertantního principu (z italského concertare – zápasit) a především opery, která hudební složkou přidala divadelnímu dramatu na afektu, jež baroknímu posluchači poskytl to, po čem toužil – prožitok.

5. pondělí 18. března

Velikáni hudebního baroka v českých zemích

Tak jako se České země staly v období vrcholného baroka na čas hegemonom evropské architektury, mimořádně a zcela unikátní úroveň dosáhla i tehdejší zdejší hudební kultura, a to navzdory vševládoucím italským vlivům. Jména jako Adam Michna z Otradovic, Pavel Josef Vejvanovský, Heinrich Ignác Biber představují unikátní hudební kvalitu, osobnost Jana Dismase Zelenky pak úroveň barokní kompozice po boku Bacha a Haendela přivedla k naprostým vrcholům.

6. pondělí 25. března

Claudio Monteverdi, 1. velký mistr evropského hudebního baroka

v této ekonomicky nepříznivé době,“ oceňuje přínos Nadačního fondu Škoda Auto a.s. starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík.

(pp)

Skladatel a kapelník původem z Cremony stojí mohutně rozkročen mezi dvěma epochami: renesanční a barokní. Muž charismatické tváře i života dovedl komponovat hudbu, která dosud náleží k nejhodnotnějším dokladům lidské dovednosti. Hudební stopa Monteverdiho, kapelníka v Mantově a později benátském chrámu sv. Marka, je dosud „kráčejší“ a nepřestává fascinovat ani po více jak 400 letech.

7. pondělí 8. dubna

Hudební kultura období klasicismu

Hudební kultura období klasicismu a nepominutelná stopa piaristického řádu v jejím vývoji

Ve druhé pol. 18. století vyvrcholil jedinečný fenomén tzv. české hudební emigrace. Naše země tehdy doslova chrlily hudebníky do celé Evropy a ti se nezřídka stali stěžejními postavami pro nejvýznamnější evropská hudební centra. „Ticho“ po českých hudebnících však zdaleka nebylo ani doma, ani ve Vídni...

8. pondělí 15. dubna

Bedřich Smetana 200

Mnoho bylo napsáno a řečeno o ústřední trojici českých hudebních géníů narozených v 19. století. Jejich bohaté životy a tvorbu nelze postihnout na ploše jedné přednášky, cílem tří závěrečných pořadů však bude alespoň nastínit jejich životní osudy, umělecký vývoj a role v naší i světové kultuře.

9. pondělí 22. dubna

„Endemit“ Antonín Dvořák

10. pondělí 29. dubna

Nespoutaný Leoš Janáček

KOSMONOSY A NADAČNÍ FOND ŠKODA AUTO

Město Kosmonosy v posledních letech úspěšně v případě investičních akcí spolupracuje s Nadačním fondem ŠKODA AUTO a.s. Vzájemné propojení bude pokračovat

také v roce 2024. Fond se tak bude podílet i na revitalizaci zámeckého parku, včetně opravy středověké opěrné zdi. „Takovou pomoc považujeme za velice významnou, zvláště

ŠKODA AUTO Nadační fond

LORETA DO MAJETKU MĚSTA

Vedení města Kosmonosy velmi intenzivně a aktivně pracuje na získání zbývající části Lorety do majetku města. „Konkrétně se jedná o kapli sv. Martina s přilehlými pozemky, abychom mohli celý

tento komplex zařadit pod město, zrevitalizovat ho a nabídnout návštěvníkům v plné kráse. Zároveň bychom rádi tento prostor nabídli k pořádání společensko-kulturních akcí. Doufáme, že letos by jedná-

ni s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových a Pozemkovým fondem mohla být úspěšně završena,“ přeje si starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík.

(pp)

Kosmonoskou Loretu zachytil svým objektivem Martin Veselý.

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA POVIDÁNÍ A ZPÍVÁNÍ S DANIELOU ŠINKOROVOU

BESEDA KONCERT

DANIELA ŠINKOROVÁ

26. 2. 2024
18.00 HOD
ZRCADLOVÝ SÁL
ZÁMKU KOSMONOSY
VSTUPNÉ 100 Kč

POVIDÁNÍ A ZPÍVÁNÍ S OBLÍBENOU HERČKOU A ZPĚVAČKOU
MODERUJE JANA PETROVÁ
VSTUPENKY ZAKUPÍTE NA SEKRETARIÁTU MĚU KOSMONOSY NEBO V KNIHOVNĚ

FACEBOOK.COM/KOSMONOSY
KOSMONOSY.CZ
INSTAGRAM.COM/MESTO_KOSMONOSY

MĚSTO KOSMONOSY

OSOBNOSTI Z KOSMONOS – VRATISLAV STRAŠIL

Dnes vám Zpravodaj přináší novou rubriku – Osobnosti z Kosmonos. Hostem je tentokrát VRATISLAV STRAŠIL. Spolu jsme se potkali na sídlišti Pod koupalištěm. Samotný rozhovor jsme ale natáčeli před kosmonoským zámkem. Právě tady vlastně začala cesta mého dnešního hosta do velkého světa automobilového průmyslu. Ani zdaleka nám ale nestál čas na probrání všech témat, o kterých jsme chtěli mluvit.

Stavěli jsme tam i motokáry – takže to bylo hodně idylické.“

Dalším místem z vašeho dětství mohlo být místo, kde dnes stojí hotel Galatea. Tam býval takzvaný prales ...

„Zrovna na tom místě si pamatuji, jak jsme potají trénovali na motorkách, což rodiče neradi viděli. Stavěli jsme si tam i bunkry, pozorovatelný. Myslím si, že dnešní děti o hodně přicházejí... (smích).“

Na sídlišti bydlel také legendár-

Jak často se teď ještě vracíte do Kosmonos?

„V bytě, kde jsem bydlel až do ukončení studií na vysoké školy, stále žije moje maminka. Takže, když je chvíle volná, tak sem za ní jedu. Navíc máme víkendový dům v Mnichově Hradišti, takže Kosmonosy jsou při cestě a téměř vždy to na víkend vyjde.“

Jak vnímáte současné Kosmonosy? Vidíte změny, kterými město za poslední roky prošlo? „Moc mě potěšil zámek a jeho okolí. Je vidět, že se o něj pečuje velmi dobře. Jsem nadšený i novým areálem koupaliště – když si vzpomenu, v jakém stavu to bylo, tak teď je to něco nádherného. Je dobře, že se našli investoři, kteří do toho vložili peníze a samozřejmě je za tím vidět i cíl vedení města pro občany něco udělat. I náměstí, kde je autobusová zastávka, neuvěřitelně prokouklo. Musím říct, že jako kosmonoský rodák z toho mám velmi dobrý pocit.“

Z Kosmonos se můžeme v další části našeho povídání vydat k vaší profesi. Vždy vás to táhlo k automobilovému průmyslu? Kdy jste reálně začal přemýšlet o tom, co byste chtěl dělat?

„Samozřejmě, že jako dítě máte spoustu různých představ – od kosmonauta po popeláře, leteckého mechanika, automechanika a tak dále... ale přesnější obrys, kam by člověk chtěl jít, vyvstal až na vysoké škole. Vzhledem k tomu, že jsem vyrůstal v blízkosti Mladé Boleslavi – a i tehdy výroba prosperovala, jsme srdcem automobilového průmyslu v České republice, tak mě to tenkrát inspirovalo k tomu, jít do této nadnárodní firmy. První práce byla ve Škoda Auto, tam jsem strávil 10 let, a v rámci této práce jsem měl možnost jít do zahraničí. Pak jsem se vrátil zpátky do České republiky, abych následně zase vyjel do zahraničí. Ale všechno bylo v rámci koncernu VW a letos v červenci to bude 30 let, co pro něj pracuji.“

Zmínil jste práci v zahraničí. Kam všude vás vlastně vaše profese zavedla?

„Čtyři roky jsem byl ve Švédsku a téměř tři v Rusku. A když jsem byl zpátky v České republice ve Škodovce, tak jsem měl na starosti region jihozápadní Evropy, což bylo 8 zemí. Byly to velké dceřiné společnosti – Francie, Itálie, Španělsko, Řecko, Kypr, Portugalsko, Malta a Kanárské ostrovy. Těch zemí bylo opravdu hodně, a i v rámci pracovních povinností jsem cestoval neustále. Když jsem byl ve Švédsku, tak jsem měl na starosti i Norsko. V průběhu absolvování Volkswagen Executive programu (2001), tak jsme měli řadu mítinků třeba v Mexiku, Anglii, a tak dále. Teď už jsem delší dobu v České republice, ale když jsem byl zodpovědný ze region nebo byl v zahraničí, tak jsem byl v letadle tak dva dny z pěti.“

Oblíbil jste si nějaké z těch míst? Na druhou stranu je mi jasné, že když je člověk někde pracovně, tak toho času k poznávání moc není...

„Ono je to opravdu něco jiného, když létáte na porady – to znamená, čas strávený v letadle, pak s kolegy na mítinku, pak zpátky na letiště a domů. Ale když jsem byl na delším

pracovním pobytu – třeba ve Švédsku a v Rusku – tak to je něco jiného. Ale i tam z 90 procent převažovala práce. Ale pokud nelétáte na víkendy domů, tak můžete poznávat. Třeba takový Stockholm a ostrovy, které jsou severně od něj, jsou krásné a příjemné, hlavně v létě. Je tam nádherná příroda, jsou tam skvělí lidé...“

Mimochodem, jak se právě ve Švédsku žije? Z vlastní zkušenosti vím, že je tam poměrně draho. Nebo ne? A co pak porovnání s Ruskem?

chvilkový smutek – přebily pracovní zážitky a zkušenosti, které můžu předávat mladší generaci a chtěl bych v tom ještě pokračovat.“

Dá se tedy říct, že ve vašem případě platí, jak se říká čtyřadvacet hodin denně po celý týden? Tedy 24/7?

„Když jsem byl mladší, tak to opravdu byly i ty víkendy – ne sice 24 hodin, ale třeba deset až dvanáct hodin. Teď v posledních pěti sedmi letech jsem vypustil víkendy, pokud

Vratislav Strašil

Od roku 2019 jednatel a generální ředitel společnosti Volkswagen Financial Services, která je předním poskytovatelem financování mobility na českém trhu. V koncernu Volkswagen pracuje od roku 1994.

Do roku 2002 působil na manažerských pozicích v rámci ŠKODA AUTO, poté vedl importéra značky SEAT ve Švédsku. Odsud se v roce 2007 přesídlil do Prahy, kde vedl značku Volkswagen osobní vozy. Od roku 2011 byl pověřen koncernem vedením značky Volkswagen v Rusku. Od roku 2014 byl jednatelem a generálním ředitelem Porsche Česká republika, největšího dovozce osobních a užitkových vozů do ČR. Je absolventem Vysoké školy ekonomické v Praze.

„Ve Švédsku se žilo skvěle, jsou tam úžasní lidé, velmi milí, slušní. Sice jim chvíli trvá, než vás přijmou mezi sebe, ale poté je ten vztah o to silnější. Co se týče obchodu jsou velmi nadaní. Takže já ve svých začátcích v této zemi jsem se od nich i učil, ale na druhou stranu z té mé profese automotive jsem mohl i hodně předat. A máte pravdu, je to hodně drahá země, ale pokud má člověk nějakou pozici manažera, tak všechny indexy životních nákladů jsou nějakým způsobem zohledněny při výpočtu mzdy. A Rusko? To pro mě tehdy byla obrovská výzva. Ruský trh byl obrovský, tím pádem to pro mě byla zároveň velká zkušenost.“

Mohu si dovolit jednu osobní otázku? Práci jste obětoval všechno?

„Máte pravdu, práci jsem věnoval většinu mého času. Občas jsem zalitoval, ale vždycky ten – řekněme

není něco opravdu mimořádného. Ale z větší části se opravdu snažím mít víkendy volné.“

U čeho si odpočíváte?

„Mám moc rád jízdu na kole. Vlastním jak horské, tak elektrokolo a o víkendech brázdím většinou Český ráj a mám svoje trasy. V zimě jsou to lyže. A mám moc rád moře. A rád taky surfuju po internetu. Nejen, že čtu zprávy, ale snažím se i vzdělávat a poznávat nové věci.“

Víte, co mě napadá? Vyměnil byste svoji práci za něco – řekněme – obvyklejšího? Třeba za osmihodinovou pracovní dobu a pak odchod domů s čistou hlavou?

„Určitě bych to nevyměnil. Už jsem si nějakým způsobem zvykl na tenhle život. Mám díky tomu spoustu kamarádů, kontaktů, zapadl jsem do toho a neměl bych. Každý den v práci se vyskytne nějaké

Stojíme před zámkem – místem, kde jste chodil do školy. Co se ještě teď z dob školní docházky vybaví?

„Určitě si pamatuju, jak jsem chodil do první a druhé třídy nejprve na náměstí, kde má dnes své sídlo Městský úřad. Na zámku jsem chodil do třetí a čtvrté třídy. Protože na sídlišti Pod koupalištěm je jen pár desítek metrů, tak jsem stíhal mezi dopoledním a odpoledním vyučováním zajít domů. Chodil jsem také do družiny. Ta byla v lipách. Ten domek tam pořád ještě stojí a je tam tiskárna (po grafické stránce se tam připravuje Zpravodaj – poznámka redakce). Hlavou se mi teď, po mnoha letech, honí vzpomínky i na naši partu, která byla skvělá.“

Mimochodem, jakým jste byl zátkem?

„Většinou jsem měl samé jedničky, ale pamatuju si, že ve čtvrté třídě naše třídní paní učitelka Trtlíková mi dala dvě dvojky! (smích) ale přežil jsem to. A co si vybavuji, tak jsem ani neměl žádné poznámky a nezlobil jsem.“

Už v té předchozí odpovědi jste zmínil partu ...

„Partu na sídlišti. Nad ním byl sad, a právě ten se mi vybavuje nejvíce. V místě, kde je dnes zastávka, jsme trávili neskutečně množství času. Vždy se to přizpůsobilo ročnímu období – v létě jsme tam trháli ovoce, na podzim pouštěli draky.

ni a dnes už bohužel zesnulý autokrosař Jiří Bartoš. Někdejší mistr Evropy, mnohonásobný český šampion. Ten tam také často túroval svoji buginu. A kolem něj běhala spousta dětí. Byl jste mezi nimi?

„Jasně, že si to pamatuju. A můžu říct, že všechny kosmonoské děti tam strávily neuvěřitelnou spoustu času. Úžasné bylo ho pozorovat, když se připravoval na závody. Stál tam zástup lidí od garáží nad paneláky až nahoru ke koupališti a všichni koukali s otevřenou pusou a fandili. Dodnes to vnímám jako obrovský zážitek.“

Naše generace byla zvyklá hodně sportovat, přišli jsme ze školy, taška letěla do kouta a my jsme utíkali ven za fotbálem, tenisem u garáží, bandy hokejem. Jak tomu bylo u vás?

„Já jsem dřív ty fotbálky a hokeje moc neprovozoval, ani teď neprovožuji – pořád je to na mě nějak moc rychlé... (smích). Já jsem hodně s kluky s naší party chodil hrát tenis. Měli jsme síťku, kterou držely dvě popelnice, když jelo auto, tak jsme sklopili víko, aby mohlo projet. A jednou si náš soused najel do garáže, která byla přesně u kraje té síťky, a popelnice se zvrhla na dveře jeho auta, takže byl velký poprask. Já jsem pak chodil hrát závodně stolní tenis tady v kosmonoské sokolovně. O víkendech jsem měl zápasy a hráli jsme okresní druhou třídu.“

překvapení a řešíme nějakou nestandardní situaci. Ale vždycky to dobře dopadne.“

Přemýšlel jste někdy o tom, co vám práce dala a naopak vzala?

„Jak jsem říkal, brzy v koncernu oslavím 30 let. Ale dejme tomu každých pět let jsem tu práci v rámci koncernu VW měnil. A každá mi přinesla nové příležitosti, zkušenosti

a zážitky. Něco jiného je práce u výrobce tady v Mladé Boleslavi. V zahraničí jsem byl v pozici importéra, pak zase v České republice šéf značky, posléze ředitelem víceznačkového koncernového importéra, teď posledních pět let pracuji ve Volkswagen Financial Services – to znamená financování vozů. Takže každá z těch prací mě opravdu obohatila

o svá specifika. A je obrovskou výhodou, pokud si to člověk umí poskládat všechno dohromady a vidět souvislosti, což je obrovská přidaná hodnota.“

Jaká je aktuální náplň vaší práce?

Mám pod sebou asi 300 lidí, jsme leasingová společnost, která financuje nejen koncernové značky – od Škodovky po Porsche, Bentley, Lamborghini, ale i motorky Ducati, financujeme dealerskou síť, ale jsme schopni financovat i nekoncernové značky – v našem portfoliu jich je kolem osmi procent. Stručně řečeno, snažíme se obsloužit celý trh s automobily v České republice.“

Jste hodně náročný na své podřízené?

„Tito pracovníci mají své přímé nadřízené manažery, což znamená, že jsem náročný spíš na tyto manažery... (smích). Latka je hodně vysoko, ale na druhé straně jsme jenom lidi, takže určitě jsem schopný tolerovat nějaké chyby. Mám rád dialog, rád motivuji, vysvětluji. Musím říct, že jak jsem část svého pracovního života strávil v zahraničí, tak nemám

úplně nějakou specifickou metodu vedení. Mám rád čísla, data, fakta a jasnou a stručnou argumentaci.“

K vaší profesi je nutná znalost jazyků. Kolika z nich se domluvíte?

„Mluvím německy, anglicky, švédsky a rusky.“

Máte před sebou ještě nějakou výzvu týkající se vaší práce?

„Co se týče práce, tak v České

republice už jsem vyzkoušel všechno – od výrobce, importéra, po leasingovou společnost. Kam se posunout dál? Bud' setrvám na této pozici nebo – pokud by se objevila nějaká výzva v zahraničí – tak bych ji určitě zvažil.“

PAVEL PETR,
foto archiv
VRATISLAVA STRAŠILA

TŘI PORTRÉTY VÝZNAMNÝCH ČERNÍNŮ V KOSMONOSKÉM ZÁMKU

Muzejní spolek v roce 2023 připravil trvalou expozici obrazů v kosmonoském zámku za finanční podpory Města Kosmonosy. Po dohodě s ředitelem ZŠ Mgr. Petrášem byly umístěny v 1. patře na důstojném místě před Zrcadlovým sálem. Jednalo se o zástupce tří generací Černínů, kteří žili v letech 1651–1739 na kosmonoském zámku a zasloužili se o významný rozvoj Kosmonos. Získali jsme kvalitní digitální snímky a smluvně zajistili možnost použití reprodukcí tří portrétů nejvýznamnějších postav hraběcího rodu Černínů z Chudenic v Kosmonosích. První je portrét hraběte Humprechta Jana Černína z Chudenic (1628–1682), který zesnul na zámku v Kosmonosích. V té době Kosmonosy a celé panství zaznamenávají veliký rozkvět. Byly nejoblíbenějším místem hraběte. Zde v Kosmonosích došlo k výstavbě

panského hostince, tří sýpek, panského špitálu, obory, campanely (zvonice u Lorety), kostela Povýšení Sv. Kříže. Humprechtovým až megalomanským projektem byl Černínský palác na Hradčanech v Praze, tehdy největší stavby v Praze. Tento snímek jsme získali z Národní galerie, autorem je Karel Škréta – olej na plátně, okolo roku 1660. Tento obraz nebyl zatím jinde zveřejněn.

Na druhém obraze je syn Humprechta Jana, hrabě Heřman Jakub Černín (1659–1710) – nejvyšší purkrabí Království českého. Hrabě Heřman Jakub si Kosmonosy velice oblíbil a nechal zde vystavět řadu reprezentativních staveb. Založil v Kosmonosích piaristický klášter a piaristické gymnázium, chtěl umožnit vzdělání mládeži z Kosmonos i ze širokého okolí. Kosmonoské gymná-

zium jako jedno z prvních v českém království získávalo uznání za úspěšnou vzdělávací činnost a stávalo se kulturním centrem kraje. Hrabě se rozhodl vystavět i zde loretánský soubor po vzoru Pražské loretě, nechal barokně přestavět celý zámek na reprezentační sídlo. To, že si tak oblíbil Kosmonosy, dokazuje skutečnost, že na jeho přání tělo bylo pohřbeno v rodinné hrobce v katedrále Sv. Víta v Praze a srdce bylo pohřbeno v Kosmonosích, které tak miloval, v kryptě kostela Povýšení Sv. Kříže. Obraz je olej na plátně po roce 1704, autorem je Jacob Beck. Snímek jsme získali ze Státního hradu a zámku v Jindřichově Hradci prostřednictvím Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích.

Třetí portrét je Františka Josefa Černína z Chudenic (1697–1733), syna Heřmana Jakuba Černína.

Byl žákem piaristického gymnázia v Kosmonosích, filozofické studie absolvoval v Praze. Stejně jako otec, i František Josef, zastával významné zemské úřady. Byl jmenován nejvyšším číšníkem Království českého, stal se nejvyšším dvorským sudím, c.k. komořím a tajným radou. V dětství dostal tuberkulózu a zemřel mladý, ve věku 36 let. V roce 1739 byly Kosmonosy prodány dalšímu majiteli. Na portrétu je vymalován jako absolvent pražských filozofických studií. Obraz je olej na plátně, od neznámého autora z roku 1713. Snímek jsme získali z Vlastivědného muzea a galerie v České Lípě. S hrabětem Františkem Josefem končí v roce 1739 působení Černínů na kosmonoském panství.

Chtěli jsme občanům Kosmonos i návštěvníkům, zejména mladé generaci, přiblížit postavy tří generací

hrabat Černínů, jejichž počiny jsou viditelné dodnes a v minulém období se o nich téměř nemluvalo. Barokní výstavba Kosmonos v závěru 17. a na počátku 18. století v režii Černínů z Chudenic je dnes jednoznačně považována za unikátní fenomén v dějinách architektury v Českých zemích. Z jednotlivých staveb, koncipovaných v rámci jedinečného urbanismu, jsou v literatuře nejčastěji vyzdvihovány konkrétní objekty, zvláště kostel Povýšení sv. Kříže, či areál Lorety. Snadno se tak zapomíná, že jedinečnost kosmonoského barokního fenoménu spočívá také v kontrastu s architekturou profánní, která navzdory důrazu na funkčnost nepostrádá mnohdy hodnotu stavebně-historickou, ani estetickou

Milada Remešová,
Muzejní spolek Kosmonosy

KALKULÁTOR JAKUB KVÁŠOVSKÝ ZAPLNIL ZRCADLOVÝ SÁL ZÁMKU

Než usedl do křesla Lovce ve velmi populární soutěži televize Nova Na lovu, účastnil se jako soutěžící nejruznějších kvízových klání. A to nejen při hospodských kvízech, ale i v nejruznějších televizních soutěžích: Riskuj, Chcete být milionářem, AZ kvíz, Nejslabší! Máte padáka!...zkrátka jakákoli soutěž se vám vybaví, tam byl. Občanským jménem je JAKUB KVÁŠOVSKÝ, ale spousta lidí ho zná jen jako Kalkulátora. Nejen o zákulisí soutěže Na lovu, ale i o své učitelské profesi mluvil začátkem ledna při besedě v Zrcadlovém sále kosmonoského zámku. O hudební doprovod se postarali bratři Michal a Vojtěch Sekerovi. I za doprovodu tatínka Miroslava Sekery.

První televizní soutěž byl AZ kvíz?

„Ne, bylo to Riskuj v roce 2001. Bylo mi 23 a studoval jsem vysokou školu. A v této soutěži jsem pohořel, vypadl jsem v prvním kole a odnesl si 10 tisíc. Nakonec jsem za něj byl rád. Ještě ten rok jsem stihl ale vyhrát Nejslabší! Máte padáka! A tam se tedy dařilo o hodně lépe. A jestli si vzpomenete, tak tak ostatní soutěžící psali na lístečky toho, koho vyhodit. A mě za celou dobu nikdo nenapsal, asi jsem byl všem sympatický... (smích) Moderátorka Zuzana Slavíková to tehdy komentovala na konci: sympatický Jakube.“

Jak to bylo s těmi dalšími soutěžemi?

„Pak jsem doslova „prolezl“ několikrát AZ kvíz, tam jsem byl celkem třikrát. Byl jsem i poměrně úspěšný, vyhrál jsem tři trička... (velký smích). A v Chcete být milionářem jsem došel těsně pod záchytný bod na 160 tisíc. Úspěšné to sice bylo, ale já jsem byl zklamaný. Protože jsem dostal špatnou otázku, kterou jsem v tu chvíli nevěděl. Pár okamžiků před tím jsem ale věděl odpověď na otázku v spolumoutěžiho za 640 tisíc.“

Jak jste se dostal jako Kalkulátor do soutěže Na lovu?

„Předcházelo tomu to, že jsem v covidové době seděl u počítače nebo u mobilu a hrál kvízové hry. V jedné z nich jsem se dostal do nějakého žebříčku a na základě toho

mě oslovili, jestli nechci zkusit casting na Lovce. V tu chvíli jsem vůbec nevěděl, o co jde, a myslím jsem si, že je to další televizní soutěž, kde bych si jako soutěžící mohl přivydělat... (smích). Pak mi ale napsali, že mají zájem, abych tam pravidelně účinkoval, tak jsem na to kývl. Přišel kolotoč testů, kamerových zkoušek...úplně zpočátku jsem měl být náhradník, ale poté, co někteří odřekli účast, tak jsem se posunul výš a jsem Lovce.“

Jak se na soutěž připravujete?

„Objem informací je tam takový, že se na to úplně konkrétně připravit nedá. Smrtník to nemůže obsáhnout, a ani doktor Vševed není neomylný. Dívám se na zprávy, čtu servery atd.“

Zmínili jste doktora Vševeda – Jiřího Martínka, že občas něco neví... Je to opravdu živá bytost, není to robot?

„Sice ho moderátor Ondřej Sokol představuje jako robota, ale i on má svoje slabší chvíle. Ale proti němu jsem takhle malinký. Jeho

znalosti jsou opravdu obrovské.“

Co ostatní lovci?

„Lišák – Václav Slabyhoudek je moc fajn, chodívám s ním na kvízy společně s Belladonnou – Viktorií Mertovou. Václav je ještě větší nervák než já, ale na něm to není tolik vidět.“

Co Kvízová dáma Dagmar Jandová?

„Já jsem zjistil, že jsem Kvízovou dámu znal ještě před tím, než jsme se potkali v této soutěži. Ona mi totiž připomněla, že jsme se poznali už v mládí v Hradci Králové, kdy jsme společně byli na akci Vodohospodářských her, trochu jsme taky popili a pak jsem ji doprovázel na kole, kde jsme byli ubytováni. A pak jsme se potkali ještě při podobné akci v Příbrami. Ostuda je, že jsem si ani jedno setkání nepamatoval – ne, že bych byl tak podroušený, ale zkrátka mi to setkání vypadlo. Ale k Dagmar Jandové mám asi ze všech Lovců nejbližší, jsme podobně staří, máme podobně staré děti, takže si opravdu dobře rozumíme.“

A ještě Belladonna Viktorie Mertová?

„Viki přišla jako poslední a měl jsem obavy, jestli mezi nás zapadne. Ale mé obavy se ukázaly jako liché. Po prvním půlroce jsme pak všichni Lovci jeli do Vídně na výlet a bylo to skvělé. A musím o ní prozradit, že je – stejně jako já – velký nervák. Občas, když něco nevíme, tak nás to naštvě a hodně se projevíme... (smích).“

Kdo je tedy z vás nejklidnější?

„Vypadá to, že Vševed. Ale jsou chvíle, kdy si také není úplně jistý. Občas, když udělá jednu dvě hloupé chyby, tak se také vykolejí. Ale společně s Kvízovou dámou Dášou se zdají být nejvyrovnanější.“

Kde a jak se vůbec soutěž Na lovu točí? Kolik dilů se natočí najednou?

„Musím zdůraznit, že točíme bez publika, že ten potlesk a smích tam jsou „přimontované“. Natáčíme v Dolních Jirčanech u Prahy, je tam taková plechová budova, ve které máme zázemí a studio, které je vel-

ké zhruba jako tady ten Zrcadlový sál. Nejsou tam ale tak vysoké stropy. Za jeden den natočíme tři díly – a jeden Lovce je schopný za jeden den natočit díly dva.“

Kdo vůbec vymýšlí úvod té soutěže, kdy moderátor Ondřej Sokol představuje Lovce?

„Někdy je to na zabití... (smích), ale to bychom přišli o dobrého spisovatele. Jde o Dominika Landsmana, který napsal Deníček moderního fotra a on ty „drsné“ úvody Na lovu vymýšlí. Spolupodílí se na tom ještě dvě ženy – Natálie Schejbalová, která vystupuje na Instagramu jako Tady Tali a ještě máme Zuzanu Huběňákovou, také spisovatelku a blogerku. Ale ten úvod do soutěže ještě jde, pak se kolikrát musíme držet, když Ondra Sokol vymyslí – a on myslí a reaguje velmi rychle – něco, na co nelze reagovat a jen vás to odbourá. S Ondrou si v soukromí tykáme, ale naše špičkování při soutěži velmi často vyjde tak, že on je vtipný a já jsem za blbce... (smích). Ondra je neskutečný improvizátor a myslím si, že v tom nemá konkurenci.“

Jak vypadá samotné natáčení?

„My máme k dispozici monitor, na kterém sledujeme, jak si soutěžící nahrávají peníze. A můžeme si už u toho utvořit názor, jestli tenhle bude dobrý, ten zase slabší a podle toho vlastně také rozdělujeme peníze. Ale někdy je to hodně zrádné. Kolikrát jsem tam šel jak mistr světa a udělal jsem dvě hloupé chyby. A soutěžící mi utekl. Člověk zkrátka neví, co se stane. Jsme jen lidi, kteří občas dělají chyby.“

Kolik je bodů tak nějak na hraně pro závěrečný rozstřel?

„Já říkám, že se to láme kolem 15 bodů. Ale poslední díly, které jsem prohrál, tak bylo se 13, se 14. Ale kolem té hodnoty 15 už tam jdete lehce nervózní. Musíte odpovídat mnohem rychleji a nedělat chyby. Nejvíce jsem dohnal 19, což se mi povedlo dvakrát. Ale dokázal jsem prohrát i s 8 body. A to bych si nařadil... (smích).“

Vy jako lovci vždycky nabízíte soutěžícím určité částky. Podle čeho se určují?

„Podle toho, jak odpovídají při tom úvodním rozstřelu. Ale i podle toho, jakou volí strategii. Když si

třeba dvakrát vezmou nižší částku, tak mi pak těm ostatním dáváme tu nejnižší částku i zápornou. A zároveň se je snažíme nalákat na tu nejvyšší částku. Úplně na začátku vysílání toho pořadu jsme nejnižší částku dávali třeba 80 nebo 90 tisíc, teď už dáváme i čtvrt milionu. Ale soutěžící neradi neriskují. Ovšem občas se stane, že do toho jdou.“

Můžete tu částku, kterou nabízíte, zapomenout?

„Kolikrát se mi to stalo... (smích). Tak si vymyslím svoji, protože vím ten rozptyl, kde se můžu pohybovat. Ale stalo se mi, že jsem si nevzpomněl ani na jednu z těch hodnot. Takže se muselo zastavit natáčení.“

Určitě jste slyšel názor, že to, co prohrají soutěžící, jde do kapsy vám...

„To mě vždycky pobaví, protože si všichni myslí, že jsem tím pádem v balíku. Není to tak. Já

dostávám fixní částku za natočený díl. Kdybych měl dostat ty peníze, o které soutěžící připravím, tak by ta hra vypadala úplně jinak a já bych se klepal strachy.“

Kdo vymýšlí otázky?

„Jsou na to týmy lidí, kte-

ré neznáme. Třeba z lékařské problematiky jsou to lékaři, ze zeměpisu geografové a tak dále. Já jim říkám otázkáři a jsou jich opravdu desítky.“

K televizní obrazovce patří popularita. Jste hodně populární?

„Já se úspěšně maskuji a jde to docela dobře. Občas, když mě lidi potkají, tak nevěří. Když nenatáčím, tak jsem zarostlý, nosím brýle a tak dále. Ale když je nějaká akce, kde se ví, že to jsme my Lovci, tak rozdáváme podpisy, fotíme se s lidmi... Pořád se to ale drží v nějakých rozumných mezích.“

Ještě jsme se vlastně nedozvěděli, kdo vám Lovcům vymyslel přezdívky? Jak vznikla ta vaše?

„Přezdívky nám vymýšlela produkce. Nejdřív jsme tedy dostali úkol, abychom si je vymysleli sami. A já jsem přišel s tím, že bych mohl být třeba Logik. Musím se přiznat, že vymýšlení přezdívky bylo to nejhorší, co mi mohli dát. Ale pak mi řekla produkční, že už to mají a že budu Kalkulátor. Že to ke mně sedí, jsem učitel matematiky. A vlastně to tak je, že občas u těch otázek kalkuluji, spekuluji a občas to i překalkuluji... (smích).“

Jsme v Zrcadlovém sále kosmonoského zámku, je to objekt školy, líbí se vám tady?

„Já vůbec nevěděl, že je to škola. A tady bych chtěl učit. Je to tu moc krásné.“

Vy učíte na základní škole ve Vrchlabí, jak populární jste tam díky soutěži Na lovu?

„Nooo... (velký smích). Někteří žáci přišli na to, že jsem v televizi až po dvou letech, co to vysíláme. Moje bývalá třída na mě byla hrdá, ale už ze školy žáci vyšli, tak nevím, jak je to teď. Teď mám šestáky a ti to zase tak neprožívají. A repentům je to úplně jedno. Ale musím vyzdvihnout vedení naší školy, protože když jsem se dostal do soutěže jako Lovec, tak mi vychází vstříc, co se týče času. A je rádo, že svým způsobem tu naši školu propagují.“

PAVEL PETR,
fotil **MIROSLAV POLACH**

ZE ŽIVOTA SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

V letošním roce bychom vám rádi nabídli i některé nové aktivity. První z nich je projekt Na slovíčko od srdce. Po dobu 5 pondělních večerů vám nabídneme 5 zajímavých a aktuálních témat. Setkání budou probíhat v příjemném prostředí klubovny hasičů v Kosmonosích při kávě, nebo čaji. Kapacita míst je omezená, přihlášení je pouze na spolecnesrdcem@seznam.cz, nebo na messengeru. Máte možnost koupit vstupenku na jednotlivé prezentace, nebo abonentku v hodnotě 500,- Kč, kapacita míst je omezená. Ke každé abonentce získáte zdarma vstupenku na besedu s farářkou Martinou Viktorií Kopeckou. Doufáme, že se vám náš projekt bude líbit.

Na slovíčko od srdce	
5 TEMAT, 5 PONDĚLKŮ	
	Třasek paměti pro každý den Bc. Gabriela Rapová 29.1.
	Léčení jako podpora ženosti Nadja Cnu 30.1.
	Mluva na společenství aneb, jak si udělat FIT psychiku Bc. Ivo Cvoček, M.A., Mgr. 12.2.
	Poruchy autistického spektra - jak rozpoznat v žánru film, malběti literatury MUDr. Martin Štěpánek 19.2.
	V hlasevni celí jara Lucie Beníšková - osobní příloha 26.2.

• Jednotlivé vstupné 100,- Kč
• Abonentka na 5 setkání 500,- Kč
• Ke každé abonentce získáte zdarma vstupenku na besedu s farářkou Martinou Viktorií Kopeckou.

Rezervace vstupné na spolecnesrdcem@seznam.cz nebo na messengeru.

VÝZVA ADVENTNÍ KALENDÁŘ

V roce 2022 jsme pro Vás připravili venkovní aktivitu zvanou okení kalendář, do které se zapojilo 24 domů v našem městě, Horních Stakorách a na Bradleci. Princip byl jednoduchý – ve vybraném dni rozsvítit vánočně vyzdobené okno s číslem. Bohužel se nám v roce 2023 nepo-

dařilo zajistit dostatečné množství nových adres pro uskutečnění dalšího ročníku. Pokud byste se chtěli zapojit v roce 2024, budeme rádi, když nám dáte vědět na messenger či mail spolecnesrdcem@seznam.cz.

Děkujeme. (až)

ADVENT V LORETĚ

V letošním roce jsme se společně sešli v Loretě o třech adventních nedělích, protože ta čtvrtá již patřila Štědrému dni. Na návštěvníky čekala dětská vystoupení, vánoční výzdoba, drobné občerstvení a krásný vyřezávaný Betlém z dílny pana Tomička, který každoročně Betlém rozšiřuje o nové vyřezávané postavy. Železnou adventní neděli bylo připraveno vystoupení dětí z MŠ a svíci zapálil pan Děpold Czernin. Bronzová adventní nedě-

le byla v režii Nezávislého divadla, které si připravilo pro děti Vánoční program s paní Zimou. Svíci zapálila naše kamarádka Ivanka, kterou dlouhodobě podporujeme v její cestě za uzdravením. Stříbrná neděle patřila pěveckému sboru základní školy a také Tadeášskovi, který zapálil adventní svíci. Při této příležitosti mu byl předán finanční dar, který se nashromáždil v kasičkách za celý advent v Loretě. Tímto darem jsme se připojili ke sbírce Fotbalové akademie

„Vánoce pro Tadu“.
Třetí adventní neděle také patřila akci Betlémské světlo, do které se pravidelně zapojujeme, a i letos jste měli možnost odnést si domů světlo pocházející přímo z Betléma, které rozváží po celém světě skautské oddíly. Děkujeme tímto za opakovanou podporu městu Kosmonosy, MŠ a ZŠ Kosmonosy za připravená vystoupení a výzdobu, Nezávislému divadlu a paní Kamile Fajtové za krásný adventní věnec. (až)

KRÁLOVNA ČESKÉ CYKLISTIKY – KOSMONOSKÁ KRISTÝNA ZEMANOVÁ

Je jí dvacet let a největší možnou měrou propaguje doma i ve světě město Kosmonosy. Zároveň je jednou z největších hvězd současného českého cyklokrosu. Asi už tušíte, že řeč je o KRISTÝNĚ ZEMANOVĚ. V loňském roce získala dvě bronzové medaile v kategorii do 23 let, ať už na mistrovství Evropy nebo na světovém šampionátu. Navíc si dojela pro domácí titul a svou nadvládu na republice prokázala také nedávno v Táboře. Na tradi, kde se první únorový víkend pojede mistrovství světa.

Královna cyklistiky za rok 2023

To vše se odrazilo v anketě Královna cyklistiky za rok 2023. Kristýna Zemanová získala od odborné veřejnosti nejvíc hlasů a po zásluze mohla převzít korunu určenou pro Královnu. „Navíc jsem se posunula také ve Světovém poháru a dokázala jsem si, že se můžu rovnat s těmi nejlepšími a stále se zlepšovat,“ přiznala aktuálně nejlepší česká cyklistika při slavnostním vyhlášení. „Je to pro mě obrovská čest a jsem moc šťastná. Trofej pro Krále cyklistiky je takový krásný bonus k životnímu roku, kterým pro mě ten minulý určitě byl.“

Sluší se dodat, že druhé místo v anketě obsadil vicemistr světa v MTB maratonu Martin Stošek, třetí skončila v absolutním pořadí mistryně Evropy v disciplíně Freestyle BMX Iveta Miculyčová.

Kristýna Zemanová se stala vítězkou 59.ročníku prestižní ankety, která se koná již od roku 1965. Právem tak už ve dvaceti letech patří vlastně k legendám. Český svaz cyklistiky také slaví v letošním roce 140 let své existence, proto galavečer připomněl nejen úspěchy předchozího kalendářního roku, ale umožnil divákům prostřednictvím zajímavých příběhů nahlédnout i do historie jed-

noho z nejstarších sportovních svazů u nás. Každá disciplína byla uvedena vzpomínkami zajímavých osobností, např. Jána Svorady, Jaroslava Kulhávého, bratrů Jana a Jindřicha Pospíšilových a dalších velikánů české cyklistiky.

Triumf na mistrovství republiky

Ještě před vyhlášením ankety cyklokrosari bojovali v Táboře o domácí tituly. Kristýna Zemanová se vydala za obhajobou zlaté medaile. Den před závodem jste ji ještě mohli vidět na silnicích Mladoboleslavka.

Odpoledne už se přesunula na jih Čech, aby se připravila, a hlavně stocentně koncentrovala na nedělní bitvu o stupně vítězů s tím, že byla jasnou favoritkou. Ještě před startem přiznala, že vlastně nic jiného, než zlato z Tábora nebere.

„To je jasné, že ne, protože ty výsledky poslední dva tři roky jsou takové, že nejde brát nic jiného než první místo. Takže je jasné, že jsem do Tábora přijela obhájit. Samozřejmě vím, že stát se může cokoli. Do závodu jdu ale jednoznačně s tím, že chci vyhrát.“

Soupeřkám nedala šanci. Hned od startu naplno šlápla do pedálu a všem se vzdalovala. Druhá Nikola Nosková ani třetí Simona Spěšná jejímu tempu nemohly stačit. „Přesně tak jsem to měla nastavené. Hned po startu jsem chtěla být první, na nikoho nečekat, nikým se nenechat rozházet a jet si prostě to svoje, což se naštěstí povedlo. Celý závod se navíc obešel i bez technických komplikací, takže za mě pohoda...“ (smích).

V cíli přiznala, že jí mistrovský závod stál hodně sil. Na druhou stranu to podle jejích slov bylo také hodně na pohodu. „Užívala jsem si to a moc mě to bavilo.“

Cyklokros přitom v sobě skrývá tvrdou dřinu. Jen těžko si tak můžete představit, že se při závodech nebo tréninku dá také užívat... „Naštěstí mám natrénováno, tak mi ten záprah tělo umožní a zároveň mi to umožní užívat si ten závod, aniž bych mu-

sela myslet na nějaký případný fyzický nedostatek. A můžu vnímat lidi kolem trati, jak fandí, a to je opravdový zážitek. Opravdu se mi ten závod líbil, krásně jsem si tu trať projela, což vzhledem k blížícímu se mistrovství světa je užitečné si projet takový závod v plném tempu.“

Republikový šampionát tak byl hlavně generálkou na vrchol celé cyklokrosové sezóny. „Ano, je super si vyzkoušet závod v plném tempu, víme, jak ta trať vypadá, jak tělo na to reaguje, že i do dalších tréninkových dnů mám o čem přemýšlet a je to přínosné.“

Jisté komplikace musela ale vyřešit s ohledem na závod Světového poháru v Benidormu. Do Španělska nakonec neodcestovala a místo toho se připravovala v domácích podmínkách. „Původní let byl o 4 hodiny zpožděn, a tím se mi zkomplikovaly navazující lety do Španělska. Bylo mi

nabízeno pár dalších možností přes různá evropská města, vše ale s několikahodinovým nebo celonočním čekáním na letišti, a bez záruky, že se mnou letadlem přicestují do Benidormu i moje dvě kola... Takže se uvidíme na startu v Hoogerheide a pak na mistrovství světa tady v Táboře,“ doplnila Kristýna Zemanová.

PAVEL PETR,
fotil MIROSLAV POLACH

NEJVĚTŠÍ INVESTICE – UMĚLÝ POVRCH HŘIŠTĚ

Jednou z největších letošních investic bude vybudování hřiště s umělým povrchem v areálu SK Kosmonosy, a to na ploše, které se říká dvojka. Město v tomto případě financuje celou realizaci. Projekt vznikl už před pár lety, ale prioritu měly jiné investice. Proto by mělo dojít k realizaci až v letošním roce. Navíc dotační tituly, které byly vypsané, by byly pro město nejen finančně, ale i dalšími podmínkami nevýhodné.

„Proto jsme se rozhodli jít vlastní cestou,“ řekl starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „To nám jako městu přinese vlastně daleko větší efektivitu i úspory. Stručně řečeno – vyhodnotili jsme, že umělá tráva nás vyjde levněji z vlastních než z dotačních prostředků. Pravidla dotací například neumožňují pronájem plochy dalším subjektům, což by pro město bylo nevýhodné. Takto samozřejmě počítáme s tím, že pronájem hřiště s umělým povrchem přinese další finance. Navíc dojde i k významným úpravám celého areálu SK Kosmonosy. Vytvoří se nová tréninková plocha pro hřiště, kteří ji doted sdíleli s fotbalovým klubem. Chtěli bychom vše zrealizovat letos. Zároveň je to poděkování městu za činnosti, které hřiště pro nás všechny dělají.“

V současné době se vytváří projektová dokumentace. S jejím dokončením se počítá během jara. Ihned poté budeme soutěžit zhotovitele.

(pp)

Fotbalisté Kosmonos hrají čtvrtou nejvyšší soutěž, tedy divizi. Už brzy budou moct pro přípravu, hlavně v zimním období, využívat také hřiště s umělým povrchem. Díky jedné z největších investic města v letošním roce. Ilustrační foto Jaroslav Hoffmann

FOTBALISTÉ KOSMONOS V PŘÍPRAVĚ

Fotbalisté Kosmonos už tvrdě trénují a připravují se na jarní část divize. Tu podzimní zakončili na třináctém místě, a to se ziskem 17 bodů. Svěřenci trenérů Michala Maška, Milana Pechance a Daniela Jireše mají bilanci pěti výher, dvou remíz a osmi porážek při skóre 22:34. Jen pro zajímavost – vedoucí Jiskra Ústí nad Orlicí získala 38 bodů.

Na začátku nového roku ještě kosmonoští fotbalisté trénovali individuálně. K zahájení přípravy se sešli 9.ledna na umělé trávě v Mladé Boleslavi, kde také absolvují nejvíc jed-

notek. Využijí také kosmonoskou víceúčelovou tělocvičnu. Přípravné zápasy pak po většinu odehrají v Brandýse nad Labem. Pokud by někdo měl zájem se přijet podívat, v sobotu 3.února to od 14 hodin bude proti Spojům Praha, v sobotu 10. února ve stejný čas proti Horkám nad Jizerou a v sobotu 17. února od 16 hodin s Přední Kopaninou.

Do mistrovského jara vstoupí Kosmonosy v sobotu 9. března, kdy se představí ve Velkých Hamrech. O týden později, v sobotu 16.března, pak v prvním domácím divizním utkání roku 2024, vyzvou Benátky nad Jizerou. (pp)